

ELS ARXIUS D'IMATGES A CATALUNYA: BALANÇ I PERSPECTIVES

Carles Vicente i Guitart

Introducció

En primer lloc, voldria fer notar que la celebració d'aquestes Jornades entorn de la imatge i la recerca històrica, marca una fita important pel que fa al reconeixement de les imatges com a patrimoni històric a conservar.

A ningú no se li pot escapar que, tret de les Jornades Catalanes de Fotografia celebrades a la Fundació Miró de Barcelona ara farà deu anys i alguna altra iniciativa puntual, aquesta és una de les primeres ocasions que tenim per debatre en conjunt els problemes i les possibles solucions que afecten la conservació, tractament i difusió de les imatges fixes.

Protecció i preservació d'un patrimoni, la riquesa del qual, avui per avui, se'ns escapa. La manca d'informació i divulgació de bona part dels fons fotogràfics existents és la causa del limitat aparell gràfic de moltes exposicions, publicacions o qualsevol altre vehicle de comunicació cultural.

Alguns dels ponents que parlaran aquests dies ens donaran raó de les dificultats que pateix l'investigador/documentalista per aconseguir el material desitjat.

Dificultats i problemes que sorgeixen, primer de tot, en localitzar molts d'aquests fons d'imatges. I, en segon lloc, quan ja han estat localitzats, per la dificultat de portar a terme una recerca rigorosa entre milers d'imatges, poc o gens ordenades, sense documentar i mal classificades.

Deia recentment Sauro Lusini, des de les pàgines de la revista AFT, que «no és possible una adequada valorització dels béns culturals si es prescindeix del seu coneixement, el qual, a la vegada, s'assegura només amb una sistemàtica activitat de reconeixement i inventariació»¹.

Dit això, voldria entrar en la qüestió que planteja el títol de la ponència.

Presentació del treball portat a terme

La reflexió sobre la situació dels arxius d'imatges fixes que presentem és el resultat d'un incipient treball de camp portat a terme el primer semestre d'enguany des de la Secció Tècnica de Museus de la Diputació de Barcelona i que tenia per objectiu conèixer, d'una forma genèrica, qui conserva fons d'imatges fixes, quines imatges conserva i com les conserva.

La recollida de la informació s'ha efectuat a partir d'un breu qüestionari que s'ha fet arribar a totes aquelles entitats i institucions susceptibles de posseir fons històrics d'imatges fixes.

L'àmbit territorial que es pretenia cobrir era el de les comarques barcelonines. Amb tot, s'han fet arribar algunes enquestes a d'altres institucions de Catalunya, en funció de la seva importància com a institució conservadora del patrimoni o bé, perquè en coneixem l'existència d'importants fons d'imatges.

Pel que fa a les 174 enquestes enviades a institucions de la província de Barcelona, els criteris han estat els següents:

- s'ha intentat fer arribar a tots els arxius històrics existents (locals, nacionals o institucionals). Tret d'alguns casos en què ens constava la no existència de fons documentals d'aquest tipus.

- també a tots aquells museus dels quals coneixem l'existència d'imatges fixes independents d'aquelles imatges que formen part dels inventaris de les peces².

- les biblioteques de la Xarxa de biblioteques populars de la província de Barcelona que en els seus anuals publicats³ feien constar l'existència de fons d'imatges fixes dins les seves col·leccions locals.

- també s'han fet arribar qüestionaris a tots aquells serveis d'institucions públiques que sabem que posseïen importants fons històrics de fotografia.

- el darrer grup d'enquestes ha estat dirigit a entitats privades, especialment editorials i mitjans de comunicació, i a particulars (col·leccionistes o fotògrafs professionals) dels quals coneixíem l'interès dels seus fons d'imatges.

El qüestionari que s'ha tramès es basa en el que utilitza el Servei Iconogràfic de la Documentació Francesa per a la recollida de dades de la seva base documental ICONOS. Aquest qüestionari ha estat resumit en funció dels objectius que nosaltres perseguíem i que no són, òbviament, els mateixos que els de la base de dades ICONOS.

L'exhaustiu qüestionari del Servei Iconogràfic de la Documentació Francesa aplega les dades relatives a més de mil fons i col·leccions fotogràfiques de França que forneixen informació a la base de dades ICONOS de la qual en són clients. Nosaltres, per la nostra part, només preteníem localitzar, podríem dir censar, els fons d'imatges existents i recollir-ne algunes dades de caràcter genèric.

En concret, el qüestionari que vàrem fer arribar consta de cinc blocs o tipus de preguntes:

- en primer lloc, les de caire administratiu com ara el nom de l'entitat, l'adreça, l'organisme del qual depèn el fons i la persona n'és responsable.

- en segon lloc, els aspectes quantitius i tipològics del fons. És a dir, el volum i tipus de suports conservats.

- seguidament, el qüestionari se centra en aspectes qualitius dels fons conservats. La temàtica principal, la localització geogràfica, les dates extremes i l'existència o no de col·leccions o sèries d'especial rellevància.

- finalment, els dos darrers aspectes que planteja el qüestionari estan relacionats amb el tractament documental, l'existència d'instruments de descripció i recerca i el sistema de classificació utilitzat.

Abans de comentar les dades recollides, voldria afegir unes breus observacions relatives al mètode de treball utilitzat, és a dir la tramesa de qüestionaris.

Val a dir que s'ha confirmat un apriorisme que teníem en el sentit que existeix un cert rebuig a respondre enquestes d'aquesta mena. No és aquí el lloc per parlar de les possibles causes, però, la manca de personal de molts d'aquests centres podria ser un dels motius que explicaria el poc interès que despertem. També, sens dubte, l'excés de qüestionaris que circulen justifica cert cansament a l'hora de respondre'ls.

A més, en el cas que ens afecta, un qüestionari sobre l'estat dels fons d'imatges fixes, es detecta una certa aprehensió dels responsables dels fons per la poca atenció que han dedicat a aquest tipus de documents. Aquest darrer aspecte, certament minoritari, pot interpretar-se com un factor optimista que implica una major preocupació per uns documents que fins no fa gaire no es tenien en consideració.

Només voldria afegir, abans de comentar les dades recollides, que aquestes consideracions que he expressat no afecten, en cap cas, els centres o institucions que sí han respost les enquestes.

Comentari de les dades recollides

Es va fer arribar un total de 228 qüestionaris a centres públics i privats de Catalunya. Com ja hem dit abans, 174 eren de la província de Barcelona, 22 de la de Girona, 15 de la de Lleida i 17 de la de Tarragona.

Tipològicament es tractava de 72 arxius històrics i administratius, un 32%; 49 museus, el 21'5%; 36 biblioteques, el 15'7%; 12 serveis d'institucions de caire públic, un 5'3%; i 58 entitats privades o particulars, el 25'5%.

En els comentaris de les dades rebudes hem mantingut aquesta divisió en cinc grups per considerar que cadascun d'ells respon a un model d'organització i a un tipus de difusió diferent de la documentació.

En els tres primers grups, el mètode de treball pel que fa a la conservació, tractament i difusió dels béns que guarden són diferents. En bona lògica, l'organització i tractament del fons d'imatges conservat, així com el seu ús i difusió, podien resultar, com així ha estat en molts casos, substancialment diferents.

Pel que fa als serveis dependents d'institucions públiques no dedicades específicament a la conservació del patrimoni o dedicades a un aspecte molt específic, l'organització i l'ús dels fons d'imatges posseïts podia variar en funció del tipus d'institució del que es tracti.

Per la seva part, les entitats privades i els particulars, en tenir molt sovint una finalitat comercial directa o indirecta, han optat, en ocasions, per mètodes de treball originals, estretament adaptats a les necessitats i característiques pròpies de la seva activitat empresarial.

El total de qüestionaris contestats ha estat de 135. D'aquest, només 7 han manifestat no tenir cap tipus de fons o col·lecció d'imatges. Val a dir que, dels 93 qüestionaris que no han estat contestats hi ha alguns casos en què sabem que tenen fons d'imatges fixes, tot i que, en general, podríem considerar que la no resposta equival a negar l'existència de fons d'imatges.

Aquests 128 fons d'imatges es distribueixen tipològicament de la següent forma: un 35% d'arxius, un 17% museus, un 21% són biblioteques, el 8% entitats públiques i un 19% fons privats o particulars.

Com es pot observar, les variacions percentuals en relació a la distribució tipològica dels 228 centres enquestats és mínima, tret del cas de les biblioteques que guanyen pes dins el conjunt de centres i passen a ocupar el segon lloc. Per altra banda, les entitats privades i els museus perden percentualment un 6% i un 5%.

Aquesta dada es pot matisar si tenim en compte que alguns dels museus i, sobretot, bona part d'entitats privades que no han respost l'enquesta tenen fons d'imatges.

Dit això, voldria advertir que, tot i que en els quadres resum que incorporem al final estan contemplades les 24 respostes obtingudes de Girona, Lleida i Tarragona, en aquests comentaris genèrics no les tindrem en compte donat que no tenim una informació amb un percentatge suficient de fiabilitat.

Pel que fa als 104 qüestionaris de les comarques barcelonines, poden existir més fons d'imatges. En especial del grup 4 i 5, institucions públiques i entitats privades, tot i que pocs serien els casos en què poguéssim parlar de veritables arxius d'imatges fixes.

Tot i això, considerem que la informació que tenim és prou completa com per avançar unes primeres valoracions de caràcter general.

En relació sempre a la província de Barcelona, la distribució geogràfica confirma una obvietat: la ciutat de Barcelona aplega bona part dels arxius, fons i col·leccions d'imatges fixes localitzats, exactament un 37'5% del total. Si hi afegim les poblacions més properes, aquesta data esdevé aclaparadora fins apropar-se al 70%, uns 74 fons d'imatges.

Tipològicament destaca la concentració de fons privats i particulars a Barcelona i la seva rodalia, tot i que val la pena esmentar els dos arxius privats, un de comercial i un que no ho és, localitzats al Berguedà, els quals apleguen fons quantitativament i qualitativament rellevants.

Cal considerar que la concentració d'arxius d'imatges de serveis d'institucions públiques respon a la concentració político-administrativa de Barcelona i, per tant, és normal no haver localitzat fons d'aquests tipus fora de la ciutat.

Pel que fa a la resta d'entitats públiques conservadores, presenten una distribució tipològica prou diversificada. Totes aquestes dades les teniu al final d'aquest text.

Valoració quantitativa dels fons

Si ens centrem en les dades referents al volum dels fons conservats, destaca especialment el fet que els arxius quantitativament més importants siguin de caire privat o particular. Així, dels 18 fons fotogràfics amb més de 50.000 documents, xifra que podem considerar gran, el 61%, és a dir 11, són fons privats.

D'altra banda, cal considerar que les institucions estrictament conservadores (arxius, museus i biblioteques) concentren el 85% dels fons considerats petits, els inferiors a 5.000 documents.

És interessant destacar que només un arxiu no ha sabut donar el nombre de documents fotogràfics conservats. Contràriament, han estat sis els museus que no han pogut respondre a la pregunta i vint les biblioteques. Tot això pel que fa a la província de Barcelona.

L'antiguitat dels documents

En relació a l'antiguitat de la documentació conservada cal fer notar la riquesa de gran part dels fons. En 37 casos, quasi el 30%, s'afirma, tot i que d'una forma aproximada, que es conserven documents anteriors a 1900. I en 22 casos s'afirma tenir documentació anterior a 1939, un 21%.

Pel que fa als arxius, el 42% manifesten tenir fotografies anteriors a 1900. Per contra, només el 28'5% dels fons privats o particulars compten amb documentació d'aquesta antiguitat.

La temàtica dels fons

Hem dividit la classificació temàtica en tres grans blocs:

- el primer correspon a la temàtica general d'àmbit no estrictament local.
- el segon bloc contemplat fa referència a la temàtica general però d'àmbit local.
- finalment el tercer grup és el d'aquells fons de temàtica específica. Es tracta d'un grup relativament reduït.

Val a dir que la immensa majoria dels fons fotogràfics observats són d'àmbit estrictament local, és a dir que recullen informació gràfica sobre urbanisme, costums i festes populars, les formes de treball i la vida social de les poblacions on es troben. Dins aquest grup destaca la sovint esmentada crònica gràfica, calaix de sastre que aplega els actes i esdeveniments de la població o entitat en qüestió i que representa el gran cavall de batalla de la classificació d'imatges fixes.

Aquest tipus de temàtica és la contemplada en la majoria dels arxius, el 80% i, sobretot, en biblioteques, el 96%. En els altres tipus d'organismes el pes és substancialment inferior.

L'especialització temàtica destaca en el grup dels museus on arriba a un 41% dels casos consultats i, sobretot, en el grup de fons i arxius de serveis públics, un 75%.

El tractament documental dels fons

En relació al tractament documental d'aquests fons, és a dir l'existència d'instruments de descripció i recerca, voldria fer notar que el qualificatiu «parcialment» que consta en la taula estadística, fa referència a l'elaboració d'alguna eina de descripció (foto-fitxa, registre, ...) que a més és utilitzada com a instrument de recerca per a l'usuari.

Observant la taula destaca clarament el pes quantitatiu dels fons que manifesten tenir un tractament parcial de la documentació. En arxius representa quasi el 39%, el 29% en museus i el 43% en centres privats.

També és considerable la proporció d'enquestats que diuen no tenir cap eina de descripció o recerca. Val a dir que en molts casos es tracta de fons petits i que, per tant, no els afecta excessivament aquest fet, tot i que representa quasi el 15%.

Així mateix, els casos en què no consta la resposta, un 31% de les enquestes fa pensar que no existeix cap tipus de tractament de la documentació. Aquest fet és especialment rellevant pel que fa a les biblioteques.

Resulta interessant fer esment dels 13 centres (el 12'5%) que estan elaborant aquests instruments o el que és el mateix, estan iniciant el tractament documental del fons d'imatges conservat.

Voldria afegir que dels 12 centres que han respost positivament a la qüestió del tractament documental, hem pogut observar, en alguns casos, greus deficiències pel que fa al normal desenvolupament de les tasques documentals i que tenen un funcionament certament anacrònic i obsolet en relació a les necessitats dels usuaris i investigadors. Això mateix és aplicable a molts centres que diuen tenir un tractament parcial de la documentació.

Tot i que el qüestionari no plantejava el tema de l'automatització d'una forma explícita, s'han detectat diverses experiències d'informatització de la informació documental de les imatges, la majoria a partir de programes de base de dades domèstics, del tipus DB.III, però altres a partir de sistemes més forts. En qualsevol cas es tracta d'experiències aïllades i en fase d'elaboració.

Finalment, en relació a aquests aspectes, cal fer notar que tret d'alguns camps descriptius que tothom sol utilitzar, les variacions són molt grans quant a models de fitxa, descripció i anàlisi de les imatges i, en general, en tot el procés de tractament. Només en el cas dels arxius i en algun museu es detecta una certa tendència a seguir les pautes expresades en l'obra de Ramon Alberch *L'Arxiu d'Imatges. Propostes de classificació i conservació*, editat per la Generalitat (4), que és l'únic text en llengua catalana que tracta d'una manera específica aquesta qüestió. I jo diria que és l'únic text en tot l'Estat espanyol.

La classificació dels fons

Seguint la lectura dels qüestionaris rebuts comprovem que aquells que diuen posseir un sistema de classificació propi representen un 29% del total. Val a dir que els números entre parèntesi al costat de les xifres assenyalen tots aquells centres que, malgrat tenir un sistema propi, l'han elaborat seguint els criteris de la taula de classificació de l'obra *Els arxius històrics municipals: normes bàsiques de classificació*, publicat l'any 1982⁵, o bé del llibre d'Alberch citat abans que, per altra banda, són bastant similars.

Així mateix, cal fer notar que, en alguns casos, el sistema de classificació propi significa una ordenació cronològica i poca cosa més.

Pel que fa als centres que neguen tenir un sistema de classificació i aquells altres que no ho fan constar, representen el 22% i 37% respectivament, quantitat elevada i preocupant.

Igual que en el tema del tractament, la proporció de centres que estan elaborant el sistema de classificació és força important, 8, és a dir quasi el 8%. Aquesta dada és important a l'hora de valorar les necessitats actuals dels centres que conserven imatges fixes.

Aquesta ha estat una ràpida lectura de les dades que hem pogut recollir. Una informació més completa la podeu obtenir observant les taules resum que acompanyen aquesta ponència. De

fet, si fem la valoració sobre el total de Catalunya, les variacions són mínimes. Generalment només fa que confirmar els percentatges, tot i que en alguna ocasió, hem observat que distorsionen els resultats, raó per la qual hem preferit deixar-les de costat.

Ara, només voldria afegir algunes consideracions i valoracions genèriques que es poden extreure d'aquest treball.

Algunes consideracions generals

És evident que amb les dades extretes d'aquestes enquestes no es descobreix res de nou. Si de cas, només es confirma allò que molts dels presents ja sabíem o intuïem.

- En primer lloc destaca la varietat d'arxius, serveis i entitats que conserven fons fotogràfics. Qüestió aquesta molt a tenir en compte a l'hora de plantejar solucions de futur per als fons d'imatges fixes ja que implica diversitat d'organització, tractament i ús de la documentació en imatges conservada.

- Així mateix, es constata l'origen «facticí» de molts dels fons aplegats. Pocs són els casos en què la pròpia gestió administrativa del centre conservador és a l'origen d'aquests fons d'imatges. Aquest fet, només es dona en una part de la documentació dels arxius municipals que correspon a la producció gràfica de la institució de la qual depenen: els ajuntaments. Però no sempre, perquè sovint en els arxius municipals, l'entrada d'aquesta documentació es realitza per via extraordinària.

Amb tot, majoritàriament, l'entrada de documents fotogràfics en arxius, museus i biblioteques es produeix per donacions, llegats o altres vies extraordinàries. En els altres centres públics és sovint la pròpia actuació la que porta a generar aquests fons d'imatges. Pel que fa als centres privats, generalment, l'origen dels fons són reportatges o treballs encarregats que podríem considerar fruit del treball de la institució i, per tant, no factici. Tot i que, algunes entitats privades i especialment els particulars, han aplegat els seus fons des d'una òptica col·leccionista apriorística.

En general, doncs, podem afirmar que l'origen dels fons d'imatges fixes és factici i, rarament, podem parlar d'òrgens arxivístics pròpiament dits. Consideració que, per tant, afectarà el model organitzatiu i de tractament que adoptem.

- En tercer lloc, la consideració i valoració d'aquest tipus de documentació també varia en funció dels objectius de l'entitat que els conserva.

Així tenim que en arxius i biblioteques predomina la valoració documental/històrica de la imatge. Per contra, en alguns museus i centres privats domina la valoració estètica o artística del document fotogràfic. També es dona el cas, en museus i centres públics, que les imatges fixes siguin considerades com a eina complementària per al tractament de les peces i col·leccions que conserven o per portar a terme la tasca fonamental que tenen encarregada. Finalment, pocs són els casos en què el suport de la imatge és l'objecte patrimonial a considerar i conservar per si mateix.

Com és obvi, el model d'organització dels fons fotogràfics, sense valorar quin és el bo i quin el dolent, depèn de dues consideracions:

- a) en primer lloc, de l'origen i objectius de l'entitat que posseeix el fons i que influeix en
- b) el tipus de valor que s'atorgui als documents fotogràfics.

A conseqüència de tot el que hem dit, ens trobem amb dos aspectes claus a l'hora d'abordar la qüestió de la preservació del patrimoni en imatges:

Un, com ja hem dit, és la proliferació tipològica de centres i arxius dedicats a conservar i a intentar difondre la documentació fotogràfica. Centres que, per altra banda, mantenen una quasi nul·la coordinació entre ells i que treballen, generalment, amb pocs mitjans humans i materials.

El segon aspecte, derivat en part del primer, és la manca d'unes normes pel que fa a l'organització, tractament i difusió d'aquestes imatges.

Les imatges fixes i la gestió integral del patrimoni

És veritat que els arxius, públics i privats, els museus, els centres de documentació o les biblioteques, són institucions que posseeixen un camp d'activitat, una concepció del seu paper en la societat i una pràctica específiques. Tot i això, sigui quin sigui el paper específic atorgat a cadascuna d'aquestes institucions esmentades, no podem oblidar que pertanyen al mateix camp de l'activitat humana: el de la conservació i difusió del patrimoni, és a dir, el de preservar la memòria de l'home.

Cal potenciar la coordinació entre aquests diferents equipaments que actuen sobre el patrimoni d'un territori i establint nous mecanismes per desenvolupar un model de gestió que actuï de forma integradora i global sobre el conjunt de béns i objectes que conformen el patrimoni històric d'una collectivitat.

I, en aquest sentit, les imatges fixes poden representar un repte molt interessant. Concretament, pel que fa bàsicament als centres conservadors públics, les imatges fixes poden significar el punt d'arrencada d'aquesta actuació integral sobre el patrimoni, demostrant la idoneïtat d'aquesta col·laboració entre els diferents equipaments implicats. En especial, a nivell local, on no és raonable continuar mantenint diversos fons d'imatges fixes al mateix temps.

Fins ara, l'abandonament i la poca atenció han estat les dues característiques comunes a la majoria dels casos observats i això obliga els professionals, en primer lloc, a emprendre una actuació immediata i decidida per salvaguardar els fons d'imatges existents i per aprofitar les potencialitats culturals d'aquest patrimoni. Sense oblidar que el volum de la producció actual de documents en imatges representa un problema afegit que amenaça el futur de la conservació i difusió del conjunt d'aquests béns.

Deia Josep M. Benaul fa uns anys, referint-se als arxius de documentació, podríem dir «tradicional», és a dir escrita, que només des de la informació pot sorgir la línia de conducta per a decisions correctes i també per fomentar l'obtenció de recursos o, si més no, per administrar-los racionalment⁶.

Doncs bé, i amb això acabaré, la necessitat d'un cens/inventari de fons d'imatges fixes de Catalunya resulta una eina bàsica si tenim en compte que aquesta informació és avui tan imprescindible com inexistente i que mentre s'avança en l'adequació i normalització d'altres segments del patrimoni, els documents en imatges continuen essent la ventafocs de molts arxius, museus i biblioteques del nostre país.

Un cens informatiu com a pas obligat pel disseny d'una actuació que, a partir del respecte a l'especificitat pròpia de les imatges, permeti elaborar un sistema d'organització i tractament que superi els diferents mètodes de l'arxivística, la museologia o la biblioteconomia.

Un mètode propi per aconseguir l'objectiu que està en la ment de tots: la preservació i difusió del patrimoni en imatges.

M'ha tocat a mi fer l'acta de lamentacions i greuges que pateix la documentació fotogràfica. Tot i això, l'estona perduda escoltant aquestes tristes impressions la podríem considerar per bona, si d'ella en sorgís un grup de professionals disposats a començar a treballar en la confecció d'aquests cens i en l'elaboració d'una metodologia per al tractament de les imatges fixes.

NOTES

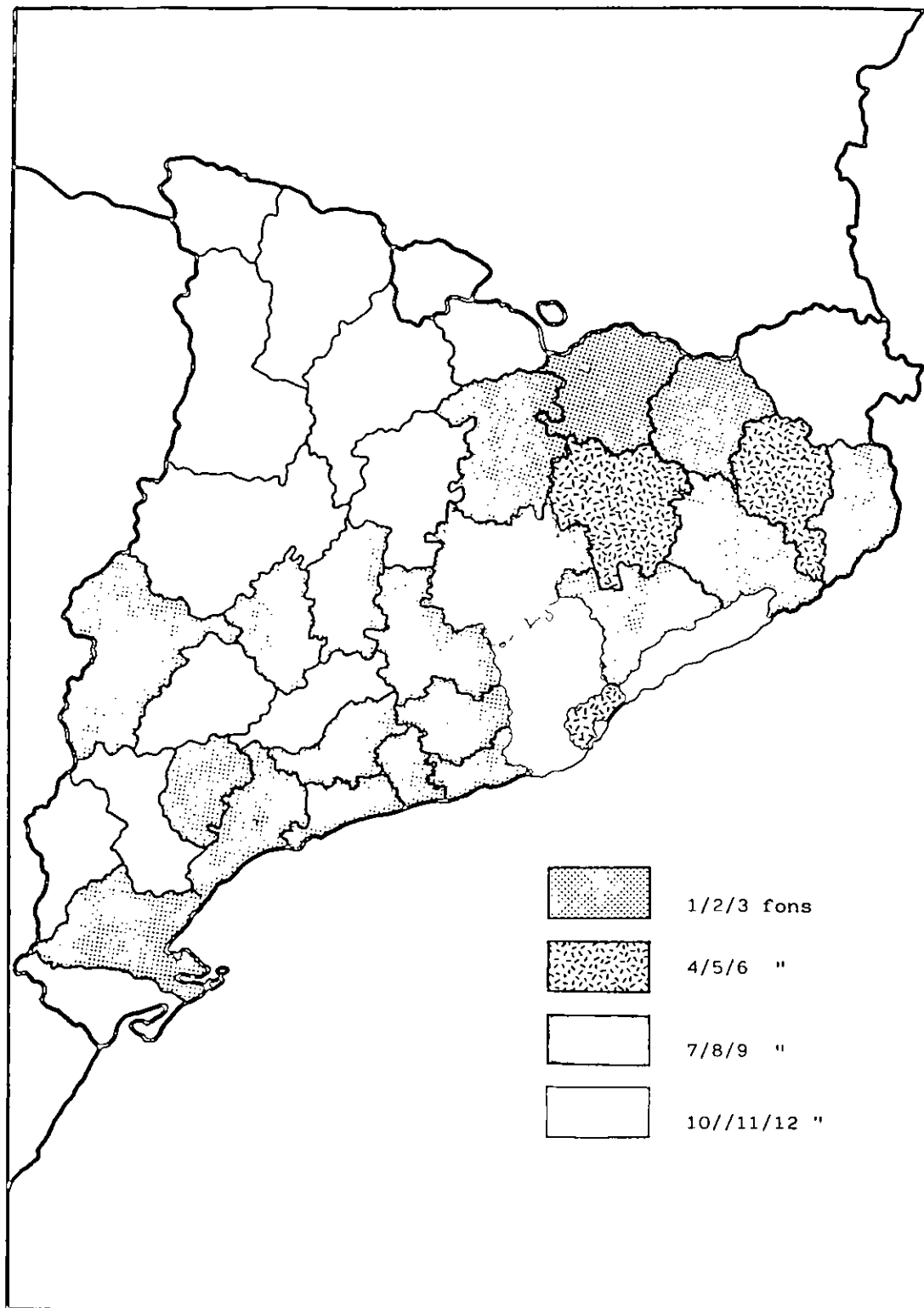
1. Sauro Lusini, La fotografia dimenticata. Fotografia e beni culturali, revista AFT (Archivio Fotografico Toscano), n. 10, desembre 1989, Prato/Firenze.
2. Daniel Solé Lladós; Cens de Museus de la província de Barcelona, Secció Tècnica de Museus/ Diputació de Barcelona. 1988 (pendent publicar).
3. Xarxa de Biblioteques Populars. Anuari 1981/1984 i Anuari 1985/1986. Diputació de Barcelona. 1989/1990.
4. Ramon Alberch, Pere Freixas i Emili Massanas. L'arxiu d'imatges. Propostes de classificació i conservació. Generalitat de Catalunya, 1989.
5. Ramon Alberch, Francesc Burriach i Vinyet Panyella. Els arxius històrics municipals: normes bàsiques de classificació. Generalitat de Catalunya, Barcelona, 1982.
6. Josep M. Benaul, Bases per a un cens dels Arxius Municipals de Catalunya. Ies. Jornades d'Arxivística de Catalunya, Ribes de Freser 1987. LLIGALL n. 1, A.A.C., 1988.

DADES GLOBALS

Total de qüestionaris enviats		228
Distribució territorial		
Província de Barcelona	174	
Província de Girona	22	
Província de Lleida	15	
Província de Tarragona	17	
Distribució tipològica		
Arxius històrics		72
Museus		49
Biblioteques		36
Centres Públics		12
Entitats privades / particulars		58
Total de qüestionaris rebuts		135
respostes afirmatives		128
respostes negatives		7

	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona	Total per tipologies
Arxius	31	7	4	3	45
Museus	17	2	1	2	22
Biblioteques	27	—	—	—	27
Centres Públics	8	1	1	—	10
Privats / particulars	21	1	—	2	24
Total per províncies	104	11	6	7	128

COMARQUES AMB ARXIUS I FONS D'ARXIUS

DISTRIBUCIÓ COMARCAL / PROVÍNCIA DE BARCELONA

Comarca	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
Barcelona (ciutat)	8	6	1	8	16
Alt Penedès	1	1	1	—	—
Anoia	1	—	1	—	—
Baix Llobregat	7	1	3	—	—
Barcelonès	2	2	—	—	—
Bages	2	—	7	—	—
Berguedà	—	—	1	—	2
Garraf	1	1	1	—	—
Maresme	4	3	3	—	—
Osona	1	—	5	—	—
Vallès Occidental	3	2	3	—	3
Vallès Oriental	1	1	1	—	—

DISTRIBUCIÓ COMARCAL / LA RESTA DE CATALUNYA

Girona		Lleida		Tarragona	
Baix Empordà	3	Segarra	2	Alt Camp	1
Garrotxa	1	Segrià	3	Baix Camp	1
Gironès	3	Urgell	1	Baix Ebre	1
La Selva	2			Baix Penedès	1
Ripollès	2			Priorat	1
				Tarragonès	2

IMPORTÀNCIA QUANTITATIVA DELS FONDS

CATALUNYA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
--1.000 documents	6	—	7	—	2
1.001 a 5.000	17	7	—	2	4
5.001 a 20.000	13	4	—	3	5
20.001 a 50.000	1	4	—	—	1
50.001 a 100.000	5	—	—	3	2
més de 100.000	1	1	—	2	9
no han respost	2	6	20	—	1

PROVÍNCIA DE BARCELONA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
menys de 1.000 doc.	5	—	7	—	1
1.001 a 5.000	11	6	—	2	2
5.001 a 20.000	10	2	—	3	5
20.001 a 50.000	1	2	—	—	1
50.001 a 100.000	2	—	—	1	2
més de 100.000	1	1	—	2	9
no han respost	1	6	20	—	1

ABAST CRONOLÒGIC DELS FONDS

CATALUNYA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
anterior a 1879	8	2	2	1	3
1880 / 1900	11	4	1	4	3
1901 / 1939	12	5	1	3	9
1940 / 1990	8	—	1	2	5
no han respost	6	11	22	—	4

PROVÍNCIA DE BARCELONA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
anterior a 1879	6	2	2	—	3
1880 / 1990	7	4	1	3	3
1901 / 1939	8	1	1	3	9
1940 / 1990	7	—	1	2	3
No han respost	3	10	22	—	3

TEMÀTICA PRINCIPAL DELS FONDS CONSULTATS

CATALUNYA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
Temàtica general no local	8	2	1	3	8
Temàtica d'àmbit local	34	6	26	—	9
Temàtica específica	—	—	—	—	—
Art	—	3	—	—	2
Arquitectura / urbanisme	—	—	—	3	1
Geografia física / paisatgisme	—	1	—	—	1
Arqueologia	—	2	—	1	—
Espectacle / teatre	—	—	—	1	—
Història / Guerra Civil	—	—	—	1	1
Navegació / temes marítims	—	1	—	—	—
Flora / fauna / ecologia	—	—	—	—	1
Geologia	—	—	—	—	1
Ceràmica	—	1	—	—	—
Etnologia	—	2	—	1	—
no han respost	3	4	—	—	—

TEMÀTICA PRINCIPAL DELS FONDS CONSULTATS

BARCELONA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
Temàtica general no local	4	1	1	2	8
Temàtica d'àmbit local	25	5	26	—	6
Temàtica específica	—	—	—	—	—
Art	—	3	—	—	2
Arquitectura / urbanisme	—	—	—	2	1
Geografia física / paisatgisme	—	1	—	—	1
Arqueologia	—	—	—	1	—
Espectacle / teatre	—	—	—	1	—
Història / Guerra Civil	—	—	—	1	1
Navegació / temes marítims	—	1	—	—	—
Flora / fauna / ecologia	—	—	—	—	1
Geologia	—	—	—	—	1
Ceràmica	—	1	—	—	—
Etnologia	—	1	—	1	—
no han respost	2	4	—	—	—

INSTRUMENTS DE RECERCA I DESCRIPCIÓ

CATALUNYA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
Sí	9	1	—	2	4
Parcialment	18	8	3	2	10
No	6	4	3	2	4
En procés	9	5	—	4	1
No consta	3	4	21	—	5

PROVÍNCIA DE BARCELONA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
Sí	6	1	—	1	4
Parcialment	12	5	3	2	9
No	5	4	3	1	3
En procés	5	3	—	4	1
No consta	3	4	21	—	4

SISTEMA DE CLASSIFICACIÓ

CATALUNYA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
Sistema propi	18 (7)	7	2	6	11
Normes de clas. arxius municipals o del llibre «L'arxiu d'imatges...»	6	—	—	—	—
Sense sistema	9	5	4	1	7
En procés	6	3	—	2	1
No consta	6	7	21	1	5

PROVÍNCIA DE BARCELONA

	Arxius	Museus	Biblioteques	C. Públics	Privats / Particulars
Sistema propi	11 (4)	2	2	4	11
Normes de clas. arxius municipals o del llibre «L'arxiu d'imatges...»	5	—	—	—	—
Sense sistema	8	5	4	1	5
En procés	2	3	—	2	1
No consta	5	7	21	1	4